

— El recorregut, segons la ressenya, es podia fer durar entre vuit i quinze dies més o menys, segons les variants que es prenguessin i les ganades de caminar. Nosaltres hi vàrem esmerçar nou dies complets.

— També prendríem contacte amb un parell de vies ferrats, tan genuïnament dolomítiques, una molt senzilla i una bastant complexa, la qual cosa ens permetria conèixer aquest tipus de vies equipades que tan famoses són en aquesta regió alpina.

— El recorregut va seguint una xarxa molt àmplia de refugis, quasi hotels, cosa que permet fer el recorregut relativament amb poc pes a l'esquena i ben menjats i ben dormits, la qual cosa és sempre molt d'agrair.

Jo crec que vam quedar a bastament servits de tot: una bella i llarga caminada, amb bellíssims paisatges, racons meravellosos, muntanyes grandioses, refugis magnífics, gent amabilíssima i d'agradable tracte, dies i dies d'absoluta tranquil·litat, de cavalcar per colls i fondalades, de trescar pels rocs i tarteres, per prats i boscos inacabables.

Uns dies d'aquells que somiem de vegades i que sembla impossible d'arribar a aconseguir. Però que un cop es fan realitat.

Vaig fer la marxa amb Joan Mundet.

Josep Gargallo i Costa

XVIII APLEC EXCURSIONISTA DELS PAÏSOS CATALANS

Els propassats 29, 30 i 31 d'octubre de 1994 tingué lloc el XVIII Aplec Excursionista dels Països Catalans, que enguany organitzava el País Valencià. Es féu a Cocentaina cap de la comarca del Comtat a 60 km d'Alacant, i l'organització fou a càrrec del Centre Excursionista Contestà.

La zona d'acampada es situà al bell mig de la població, al Poliesportiu Municipal aprofitant els equipaments del Pavelló i l'Institut de Batxillerat, a pocs metres del centre històric. Ja que Cocentaina ha sabut combinar els trets de les diferents cultures que al llarg dels segles han conviscut en aquests paratges. El raval habitat pels moriscs, la vila cristiana fortificada, de la qual encara es conserven restes de muralla. Tot això en veïnatge amb les amples avingudes que han fet possible el creixement de la vila.

Però si interessant és el nucli antic, més atractiu és per a nosaltres, excursionistes, conèixer els paratges de l'entorn. D'una banda la serra de Mariola, símbol vertebrador d'aquestes comarques i que ja vam tenir oportunitat de conèixer en anteriors Aplecs. La Serrella, massís muntanyós partió entre la Marina Baixa i el Comtat, zona de tarteres i carenes erosionades.